

Sygn. akt XVII AmE 12/05

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący - Sędzia SR (del.) Witold Rękosiewicz

Protokolant st. ref. Krystyna Tymoszuć

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2006 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa K Spół-
ka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w K
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o wymierzenie kary pieniężnej
na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia
29 listopada 2004 r. nr OWA
oddala odwołanie

SSR Witold Rękosiewicz

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 29.11.2004 r. nr OWA Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że K Sp. z o.o. w K (dalej K) prowadziło ewidencję księgową niezgodnie z zasadami określonymi w art. 44 ustawy z dnia 10.04.1997 r. Prawo energetyczne /Dz. U. z 2003 r. nr 153, poz. 1504 z późn. zm./ i na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 8 w/w

ustawy wymierzył przedsiębiorstwu energetycznemu karę pieniężną w wysokości zł.

Do ustalenia, że K prowadziło ewidencję księgową niezgodnie z art. 44 Prawa energetycznego Prezes URE doszedł podczas badania wniosku przedsiębiorstwa o zatwierdzenie taryfy dla ciepła i w związku z tym wydał decyzję o odmowie jej zatwierdzenia.

Przedsiębiorstwo energetyczne nie kwestionowało decyzji o odmowie zatwierdzenia taryfy i wprowadziło nowy zakładowy plan kont zgodny z art. 44 ustawy. Prezes URE uznając za bezsporne poczynione ustalenia, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, na podstawie art. 56 ust. 2 ustawy Prawo energetyczne wydał decyzję nakładającą karę pieniężną.

Przy jej wydaniu Prezes URE miał na uwadze stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, okoliczności powołane przez K w prowadzonym postępowaniu administracyjnym oraz fakt zaprzestania działalności niezgodnej z obowiązującymi przepisami.

W złożonym odwołaniu K wnosiło o uchylenie zaskarżonej decyzji wskazując, że prowadziło ewidencję księgową zgodnie z zasadami ustawy o rachunkowości w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów dla działalności związanej z dostarczaniem ciepła i niezwiązanej z tą działalnością. Powód podniósł, że stosowane przez niego zasady ewidencji nie budziły uprzednio zastrzeżeń Prezesa URE, który po dniu wejścia w życie art. 44 w aktualnym brzmieniu (1.01.2003 r.) zatwierdził poprzednią taryfę dla ciepła obowiązującą od 9.05.2003 r. Wskazał, że stosowana przez niego do 31.08.2004 r. ewidencja księgową była oparta na Zakładowym Planie Kont, którego budowa wiązała się z zastosowaniem programu finansowo-księgowego sformułowanego na podstawie systemu centrów kosztowych. Zastosowanie centrów kosztowych w ramach używanego planu kont, zdaniem powoda, zapewniało funkcjonalną zgodność ewidencji księgowej z art. 44 Prawa energetycznego.

Wprowadzenie nowego planu kont, zgodnego ze wskazaniem Prezesa URE powód uzasadnił dążeniem do szybszego uzyskania decyzji o zatwierdzeniu nowej taryfy dla ciepła a nie przyznaniem zasadności stawianych w odmownej decyzji zarzutów.

Podkreślił, że działania zmierzające do wprowadzenia nowego systemu ewidencji księgowej podjął niezwłocznie, wskazał też na niską szkodliwość stwierdzonego działania i swoje ograniczone możliwości finansowe, co w jego ocenie uzasadniało wniosek o uchylenie decyzji.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził, że sposób prowadzenia przez powoda ewidencji księgowej uniemożliwiał odrębne obliczanie kosztów działalności związanej z dostarczaniem energii cieplnej i kosztów pozostałej działalności. Podkreślił, że powód obok działalności polegającej na produkcji i dystrybucji ciepła prowadził też działalność drugorzędą polegającą m.in. na wynajmie powierzchni komina, sprzedaży siarczanu magnezu i energii elektrycznej oraz świadczeniu szeregu usług. Powołując się na dokumenty zgromadzone w postępowaniu o zatwierdzenie taryfy dla ciepła Prezes URE wykazał, że w ramach zakładowego planu kont powód nie miał możliwości odrębnego obliczania kosztów działalności koncesjonowanej i kosztów pozostałej działalności ponieważ koszty obydwu działalności księgował na tych samych kontach. Dopiero po zmianie sposobu księgowania koszty obu działalności powód księguje oddzielnie.

W ocenie pozwanego prowadzenie ewidencji księgowej w sposób sprzeczny z art. 44 Prawa energetycznego uzasadnia nałożenie kary pieniężnej. Jednocześnie, zdaniem pozwanego, stosowana przez powoda zasada księgowania uniemożliwiała prawidłową weryfikację wniosków o zatwierdzenie taryfy.

Ponadto pozwany zauważył, że niedostrzeżenie nieprawidłowego działania powoda przy poprzednim zatwierdzaniu taryfy nie uzasadnia dalszego tolerowania takiej sytuacji.

Na rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska przedstawione w pismach procesowych.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje:

Powód prowadzi działalność gospodarczą, na którą składa się działalność statutowa związana z dostarczaniem energii cieplnej oraz inna przynosząca dochody działalność, nie pozostająca w bezpośrednim związku z działalnością statutową.

Jak wynika z zebranego podczas prowadzonego przez Prezesa URE materiału dowodowego, sposób prowadzenia przez powoda ewidencji księgowej w oparciu o zakładowy plan kont uniemożliwił odrębne obliczanie kosztów każdej z prowadzonych działalności. W rezultacie niektóre koszty działalności niekoncesjonowanej zaliczane były do kosztów uzasadnionych wynikających z działalności związanej z dostarczaniem ciepła.

Z dniem 1.01.2003 r. weszły w życie uregulowania ustawy z dnia 24.07.2002 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne /Dz. U. nr 135, poz. 1144/ wprowadzające m.in. nowe brzmienie art. 44 ustawy obligujące przedsiębiorstwa energetyczne do prowadzenia w ramach zakładowych planów kont ewidencji księgowej w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów dla wykonywanej działalności związanej z dostarczaniem energii i niezwiązanej z tą działalnością.

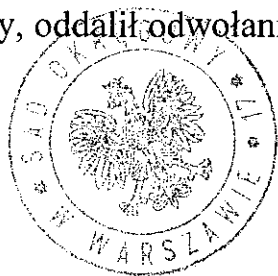
Pomimo nałożonego obowiązku zmiany sposobu prowadzenia ewidencji księgowej powód do dnia 30.08.2004 r. prowadził tę ewidencję w sposób niezgodny z zasadą określoną w art. 44 Prawa energetycznego obowiązującą od 1.01.2003 r. Dopiero w dniu 30.08.2004 r. Zarząd K podjął uchwałę (k. 7 akt adm.) zmienioną uchwałą Zarządu z dnia 17.11.2004 r. (k. 91 akt adm.) w sprawie zakładowego planu kont.

Jak powód sam przyznał w odwołaniu wprowadzenie w/w uchwałą nowego planu kont umożliwiło prowadzenie ewidencji kosztów i przychodów zgodnie z art. 44 Prawa energetycznego.

Skoro więc powód będąc przedsiębiorstwem energetycznym, dopuścił się naruszenia obowiązków wynikających z ustawy, prowadząc ewidencję księgową niezgodnie z obowiązującymi przepisami, zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 8 Prawa energetycznego podlega karze pieniężnej.

Odnosnie wysokości nałożonej kary pieniężnej, należy zauważyć, że przy określaniu jej wymiaru pozwany, jak zaznaczył w decyzji, uwzględnił wszystkie powołane przez powoda w postępowaniu administracyjnym okoliczności. W szczególności Prezes URE wziął pod uwagę stopień szkodliwości stwierdzonego czynu oraz fakt zaprzestania przez powoda prowadzenia działalności niezgodnej z obowiązującymi przepisami. W świetle powyższego, zdaniem Sądu, nałożenie na powoda kary pieniężnej w wysokości 0,2% przychodu uzyskanego w roku poprzedzającym jej nałożenie nie może być uznane za zbyt wygórowane i dolegliwe, szczególnie w sytuacji, gdy obowiązujące przepisy dopuszczają możliwość nałożenia kary w wysokości do 15% osiągniętego przychodu.

W tym stanie Sad Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze, iż fakt naruszenia przez powoda art. 44 Prawa energetycznego został stwierdzony w sposób bezsporny, oddalił odwołanie jako bezzasadne (art. 479⁵³ kpc).

SSR Witold Rękosiewicz

..... podpis

Za zgodność Sekretarz